As Delivered

Το 1947, ένας νεαρός εθελοντής με το όνομα Bruce Lansdale έφυγε από την Αμερική για την Ελλάδα πάνω σε ένα φορτηγό πλοίο που μετέφερε αγελάδες, άλογα και μουλάρια για να βοηθήσει τον ελληνικό λαό να ανακάμψει από τον πόλεμο και την κατοχή. Ήταν η αρχή μιας μακράς και λαμπρής καριέρας.

Στη διάρκεια της καριέρας του ο Bruce επέδειξε τις καλύτερες αξίες του Αμερικανικού λαού: γενναιοδωρία, εργατικότητα και τη δέσμευση να εργασθεί για έναν καλύτερο κόσμο. Καθιέρωσε την Αμερικανική Γεωργική Σχολή ως ένα θεσμό αγαπητό και σεβαστό σε όλους και βοήθησε στην καλλιέργεια καλής θέλησης και αλληλεγγύης μεταξύ των χωρών μας.

Ποιός είναι ο καλύτερος τρόπος για να τιμήσουμε έναν τέτοιο άνδρα; Χωρίς αμφιβολία, είναι να ακολουθήσουμε το παράδειγμα του και να συνεχίσουμε το έργο του. Μπορούμε να εξασφαλίσουμε ότι η Αμερικανική Γεωργική Σχολή θα συνεχίσει να αναπτύσσεται και να προσαρμόζεται στις νέες προκλήσεις. Μπορούμε συνέχεια να ανανεώνουμε τους δεσμούς που βοήθησε ο Bruce για να δημιουργηθούν μεταξύ Ελλάδας και Αμερικής. Δεν μπορούμε να θεωρήσουμε δεδομένο ότι η συνεισφορά του Bruce θα καρποφορεί πάντα, χωρίς τη δική μας φροντίδα και υποστήριξη.

Αυτό που μόλις είπα μου θυμίζει μια ιστορία του Χότζα που έλεγε ο Bruce: Ο Χότζας, κατά την διάρκεια μιας οικονομικής κρίσης, αποφάσισε να μάθει στον γάιδαρό του να τρώει λιγότερο. Κάθε μέρα μείωνε την ποσότητα του φαγητού του γάιδαρου, μέχρι που ένα πρωί τον βρήκε πεθαμένο. Όταν ο Χότζας άρχισε να κλαίει, ο γείτονάς του τον ρώτησε τί συμβαίνει. Ο Χότζας απάντησε: «Μόλις είχα μάθει στον γάιδαρό μου να μην τρώει καθόλου, και αυτός πέθανε!»

Ένας γάιδαρος, ένας γεωργός, ένα σχολείο, μια συμμαχία μεταξύ δύο χωρών -- όλοι χρειάζονται τροφή και φροντίδα για να ζήσουν και να αναπτυχθούν. Ο Bruce Lansdale αφιέρωσε τη ζωή του στο να μας διδάξει αυτό το μάθημα και να μας δείξει πώς να το εφαρμόσουμε. Είναι τιμή μας και υποχρέωση μας να συνεχίσουμε το έργο του για έναν καλύτερο κόσμο.

English Translation

In 1947, a young volunteer named Bruce Lansdale sailed from America to Greece on a freighter that was carrying cattle, stallions and mules to help the people of Greece recover from the devastation of war and occupation. It was the beginning of a long and brilliant career, during which Bruce showed the best qualities of the American people: generosity, industriousness, and a commitment to make the world a better place. He built the Farm School into a universally loved and

respected institution, and helped cultivate goodwill and solidarity between our countries.

What is the best way to honor such a man? Undoubtedly it is to follow his example and continue his work. We can ensure that the Farm School must continue to grow and adapt to new challenges. We can constantly renew the bonds that Bruce helped cultivate between Greece and America. We cannot take for granted that Bruce's contribution will bear fruit forever without our care and support.

What I just said reminds me of a Hodja story that Bruce used to tell: Hodja, in the midst of an economic crisis, decided to teach his donkey to eat less. Each day he reduced the amount of food he gave his donkey until one morning he found the donkey dead. When Hodja started to cry, his neighbor asked what was the matter. Hodja said, "I had just taught my donkey to get along with no food, and he died!"

A donkey, a farmer, a school, an alliance between two countries, all need nourishment and care to survive and flourish. Bruce Lansdale dedicated his life to teaching us this lesson and showing us how to implement it. It is our honor, and responsibility, to carry on his work of cultivating a better world.

Το 1947, ένας νεαρός εθελοντής με το όνομα Bruce Lansdale έφυγε από την Αμερική για την Ελλάδα πάνω σε ένα φορτηγό πλοίο που μετέφερε αγελάδες, άλογα και μουλάρια για να βοηθήσει τον ελληνικό λαό να ανακάμψει από τον πόλεμο και την κατοχή. Ήταν η αρχή μιας μακράς και λαμπρής καριέρας.

Στη διάρκεια της καριέρας του ο Bruce επέδειξε τις καλύτερες αξίες του Αμερικανικού λαού: γενναιοδωρία, εργατικότητα και τη δέσμευση να εργασθεί για έναν καλύτερο κόσμο. Καθιέρωσε την Αμερικανική Γεωργική Σχολή ως ένα θεσμό αγαπητό και σεβαστό σε όλους και βοήθησε στην καλλιέργεια καλής θέλησης και αλληλεγγύης μεταξύ των χωρών μας.

Ποιός είναι ο καλύτερος τρόπος για να τιμήσουμε έναν τέτοιο άνδρα; Χωρίς αμφιβολία, είναι να ακολουθήσουμε το παράδειγμα του και να συνεχίσουμε το έργο του. Μπορούμε να εξασφαλίσουμε ότι η Αμερικανική Γεωργική Σχολή θα συνεχίσει να αναπτύσσεται και να προσαρμόζεται στις νέες προκλήσεις. Μπορούμε συνέχεια να ανανεώνουμε τους δεσμούς που βοήθησε ο Bruce για να δημιουργηθούν μεταξύ Ελλάδας και Αμερικής. Δεν μπορούμε να θεωρήσουμε δεδομένο ότι η συνεισφορά του Bruce θα καρποφορεί πάντα, χωρίς τη δική μας φροντίδα και υποστήριξη.

Αυτό που μόλις είπα μου θυμίζει μια ιστορία του Χότζα που έλεγε ο Bruce: Ο Χότζας, κατά την διάρκεια μιας οικονομικής κρίσης, αποφάσισε να μάθει στον γάιδαρό του να τρώει λιγότερο. Κάθε μέρα μείωνε την ποσότητα του φαγητού του γάιδαρου, μέχρι που ένα πρωί τον βρήκε πεθαμένο. Όταν ο Χότζας άρχισε να κλαίει, ο γείτονάς του τον ρώτησε τί συμβαίνει. Ο Χότζας απάντησε: «Μόλις είχα μάθει στον γάιδαρό μου να μην τρώει καθόλου, και αυτός πέθανε!»

Ένας γάιδαρος, ένας γεωργός, ένα σχολείο, μια συμμαχία μεταξύ δύο χωρών -- όλοι χρειάζονται τροφή και φροντίδα για να ζήσουν και να αναπτυχθούν. Ο Bruce Lansdale αφιέρωσε τη ζωή του στο να μας διδάξει αυτό το μάθημα και να μας δείξει πώς να το εφαρμόσουμε. Είναι τιμή μας και υποχρέωση μας να συνεχίσουμε το έργο του για έναν καλύτερο κόσμο.